

Piotr Smoliński

Symposium maryjno-mariologiczne w mariańskim domu studiów w Lublinie

Collectanea Theologica 59/3, 165-167

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ks. PIOTR SMOLIŃSKI MIC, LUBLIN

SYMPOZJUM MARYJNO-MARIOLOGICZNE W MARIAŃSKIM DOMU STUDIÓW W LUBLINIE

W Roku Maryjnym w dniach 19–21 października 1988 r. w Mariańskim Domu Studiów w Lublinie odbyło się II Sympozjum Maryjno-Mariologiczne zorganizowane przez Klerycką Sekcję Mariologiczną. Tematem tegorocznego sympozjum było *Ewangeliczna funkcja sanktuarium maryjnego*.

Sympozjum zostało rozpoczęte dnia 19 w godzinach wieczornych nabożeństwem maryjnym, podczas którego przemówienie wygłosił ks. prowincjał St. Kurlandzki MIC. W swoim rozważaniu wskazał na aspekty maryjne jako niezbędne w mariańskim powołaniu i mariańskiej formacji. Wyraził jednocześnie wdzięczność dla organizatorów takiej formy realizacji mariańskiego powołania, jaką jest teologiczne poszukiwanie wyrażone w ramach sympozjum.

O godz. 19 została otwarta wystawa grafiki dr. Zb. Józwicka. Artysta, obecny na jej otwarciu, przedstawił swoją koncepcję twórczości i omówił prace, których motywem wiodącym była postać Matki Bożej. Osobowość artysty i jego prace wywołały wśród zebranych żywe zainteresowanie. Spotkanie przeciągnęło się do późnych godzin wieczornych.

Dnia 20 października wprowadzeniem ks. dr. A. Szostka, rektora MDS, rozpoczęte zostały właściwe prace sympozjum. Pierwszy referat wygłosił ks. doc. dr hab. M. Starowieyski z Warszawy. Temat *Przepowiadanie Matki Bożej po Soborze Efeskim* był kontynuacją ubiegłorocznego referatu, który wygłosił ks. M. Starowieyski w naszym domu. Prelegent wskazał na ten rys uprawiania teologii maryjnej w czasach po Soborze Efeskim, który dziś jest często zapoznawany: apofatyczne podejście do teologii i poezja religijna, której genialnym wyrazem jest akatyst. Ks. M. Starowieyski uzupełnił swój referat dwiema seriami slajdów o tematyce benedyktyńskiej z wnikliwym i dowcipnym komentarzem.

W godzinach popołudniowych ks. prof. dr hab. W. Piwowarski z KUL przedstawił referat: *Znaczenie ośrodka pielgrzymkowego dla życia religijnego i kultury narodowej w ujęciu socjologii religii*. Referat rozjaśnił pojęcie centrum pielgrzymkowego, jego rodzajów, nurtów oddziaływania oraz motywów podejmowania pielgrzymek.

Tak rozpracowany temat w aspekcie socjologicznym stał się dobrym tłem dla referatu pt. *Refleksja teologiczna nad dzisiejszą pobożnością maryjną w Polsce*, który zaprezentował ks. dr T. Siudy z Częstochowy. Zarysowując dwa modele pobożności maryjnej — chrystocentryczną i eklezjotypiczną, autor zanalizował recepcje obu tych modeli w Polsce przedstawiając jednocześnie rozdz. VIII *Konstytucji dogmatycznej o Kościele*, który prezentuje model pobożności eklezjotypicznej. Polska droga pobożności maryjnej ma swój specyficzny charakter wyrażony w „akcie oddania” i teologii zawierzenia. Ten model pobożności według autora może być żywym i nośnym elementem oddziaływania na życie chrześcijan, mieszcząc się jednocześnie w nurcie pobożności eklezjotypicznej, czego przykładem są prezentowane przez autora uchwały Synodu Częstochowskiego. Wyrazem konkretnym polskiej drogi do Maryi i z Maryją jest sanktuarium jasnogórskie. Sanktuarium maryjne jako miejsce budzenia powołań w Kościele i jako miejsce nawrócenia jest żywym ośrodkiem ewangelizacji.

Sanktuarium spełnia swoją funkcję ewangeliczną, gdy według postulatów

ks. Siudy kształtuje postawy maryjne przedstawione przez Pawła VI w *Marialis cultus*, kształtując biblijny obraz Matki Bożej, oraz gdy stosuje złotą regułę pobożności maryjnej jaką jest liturgia, niejednokrotnie w sanktuariach dość skromna. Po obydwu referatach odbyły się ożywione dyskusje.

Pierwszy dzień sympozjum zakończyła modlitwa do Bogarodzicy — akatyst w wykonaniu kleryków mariańskich. Tej liturgicznej czci Matki Bożej Kościoła wschodniego przewodniczył ks. mgr R. Piętka MIC, dając w swoim słowie o Maryi przykład adaptacji do kaznodziejstwa teologii chwały i teologii piękna, tak żywej w myśli wschodniej.

Dzień 21 października był 233 rocznicą śmierci Sługi Bożego o. Kazimierza Wyszyńskiego, marianina, jednocześnie był to dzień modlitw o jego beatyfikację.

Pierwszy referat drugiego dnia sympozjum wygłosił ks. dr T. Lewandowski z Włocławka. Referent przedstawił zagadnienie: *Recepcja mariologii Vaticanum II w kaznodziejstwie polskim*. Ocena polskiego kaznodziejstwa w tym aspekcie nie wypadła imponująco. W trakcie tego referatu przybył na sympozjum ks. prof. dr hab. bp Bolesław Pylak, biskup lubelski wraz z ks. doc. dr. hab. Mieczysławem Brzozowskim, rektorem Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. W czasie dyskusji po referacie ks. Brzozowski zwrócił uwagę na ważne zagadnienie metodologicznego rozróżnienia między kazaniem a teologiczną wypowiedzią w formie referatu czy wykładu. Inne są cele i inne możliwości obu form wypowiedzi o Bożej rzeczywistości. Ks. dr W. Wojdecki z ATK, redaktor „Przeglądu Katolickiego”, referatem: *Treść i forma przepowiadania o Matce Bożej w sanktuarium maryjnym* uzupełnił wypowiedź poprzedniego prelegenta.

Ks. bp Pylak po referatach i dyskusji wyraził aprobatę i zachętę dla organizatorów sympozjum za podjęcie takiego tematu. Przedstawił następnie koncepcję pracy w sanktuariach maryjnych na terenie diecezji lubelskiej.

W godzinach popołudniowych zostały przedstawione dwa komunikaty: ks. dr. Jerzego Czarnoty, proboszcza parafii Jeziorka: *Miejsce urodzenia Sługi Bożego K. Wyszyńskiego* oraz ks. mgr. D. Hirscha MIC: *Sanktuarium maryjne w Vilgertshofen*. Drugi komunikat z racji nieobecności ks. Hirscha został odczytany przez jednego z kleryków. S. dr inż. Maria Rosier-Siedlecka CR z KUL przedstawiła wnikliwy referat: *Sztuka w nurcie ewangelizacji funkcji sanktuarium maryjnego*. Określając na podstawie dokumentów Kościoła religijną rolę sztuki, prelegentka przedstawiła następujące jej funkcje:

- przekazywanie Niewidzialnego,
- przemawianie językiem „wcielenia”,
- katechizowanie,
- wsparcie w modlitwie i rozwijanie pobożności,
- włączenie w odkupienie,
- niesienie radości.

S. Rosier-Siedlecka omawiając poszczególne funkcje sztuki sakralnej jednocześnie przedstawiła postulaty pod adresem funkcjonowania sztuki w miejscu sakralnym; są one następujące: walka z kiczem, właściwa organizacja wnętrza, stosunek między obiektem czczonym a *Sanctissimum*, dekoracje kwiatowe, otoczenie zewnętrzne sanktuarium, unikanie jakichkolwiek dekoracji świetlicowych ze styropianu i płótna, zastosowanie dobrego oświetlenia. Na zakończenie prelegentka podała przykłady właściwego funkcjonowania sztuki sakralnej w sanktuariach w Częstochowie, Rzymie, Ronchamps, Longarone i Lourdes, posługując się interesującymi slajdami.

Sympozjum podsumował ks. dr M. Piszczak, wicerektor. Ostatnim spotkaniem była modlitwa różańcowa w kaplicy domowej przed wizerunkiem Matki Bożej Łatyczowskiej, który patronował pracom sympozjum.

Tegorocznej inicjatywie organizatorów zmierzającej do pogłębienia wiedzy teologicznej w zakresie mariologicznym towarzyszyła szczególna aprobata

przełożonych, biskupa lubelskiego, ks. generała i ks. prowincjała marianów. Organizatorzy mają nadzieję, że sympozjum przyczyni się do realizacji dojrzwącej idei założenia Instytutu Maryjno-Mariologicznego, jak to wyraził ks. Eugeniusz Delikat MIC, wikariusz generalny księży marianów w „Information MIC” nr 2, s. 6.

Tematem sympozjum w r. 1989, na które przełożeni już wyrazili zgodę, będzie Maryja pośród pielgrzymującego Kościoła — Zarys mariologii ekklezjologicznej.